

Vaqif Aslan

QƏBİR QAZAN

Külüngü,kürəyi qoyub yanına,
Qucub dizlərini göy otun üstə.
Nə fikrə getmişən, a Qəbirqazan?

Dərin dəryalardan xəyalın dərin...
Qazılan torpağa, açan yarpağa
Nə böyük heyrətlə baxır gözlərin?!
Günahımı etmişən, a Qəbirqazan?

Gün düşüb, alında çiçəkləyib tər,
Gün aydın, usta!
Allah uzadandır sənin ömrünü,
Bu göy çəmənlikdə bir bahar günü
Mənim də qəbrimi qazaydın, usta.
Amma yorulmuşan, bir azca dincəl!

Mən də bu güllərə sürtüm üzümü,
Əsən küləklərə qoşum özümü,
Dostumun oğlunun toyuna çatım.
Düşür sümüyümə zurnanın səsi,
"Cəngi"si, "yallı"si, "tərəkəmə"si,
Bir hava çaldırıb, bəlkə oynadım.

Şıtqa bur, ovça çal, döyülsün qavall!..
Onsuz da bu dünya oynadır məni.
Gözümü açmağa vermiyir macal,
Oynada-oynada göynədir məni.

Nə yazıb - xoş yazıb o Taleyazan.
Sən də çox düşünüb özünü yorma.
Mən - qəbir yiyəsi, sən - Qəbirqazan...
Qucub dizlərini, boynunu burma.

Onsuz da ölən qəbrini qazmaq
Qaydadır, aqətdir, a Qəbirqazan!
Quyu qazmırsan ki, gizləndə mənə?!
Söz gəlsin sənə.
Kiş-kiş!..Bizdən uzaq!Yolundan azmaq,
Böyük qəbahətdir, a Qəbirqazan.
Bəlkə, tənha qalmaq səni qorxudur?
Sənə də bir Qəbirqazan tapılar.
Ayıl bu sükutdan, ölüm - yuxudur!
Amandır, qaralma buludlar kimi
Gələndə ilk bahar göy otlar kimi

İnsanın torpaqdan göyerməyi var.
Göyermək - ləzzətdir, a Qəbirqazan!

DAŞ

Yuxuda daş gördüm...
Kiminsə əlindəydi,
Atdı,kiməsə dəydi.
Qana bulaşdı daş,
Daşdan səda qopdu,
Nida qopdu:
- Kaş dilim olaydı,kaş!

Yuxuda daş gördüm...
Sürüyüb saldılar yola.
Birisi gəlirdi,
Uçurdu az qala.
Çatıb ilişdi daşa,
Az qaldı ki,qapaşa.
Söydü,tüpdü,dedi:
- Lənətə gələsən,daş!
Daşdan səda qopdu,
nida qopdu:
- Kaş dilim olaydı,kaş!
Yuxuda daş gördüm...
Tərəzinin gözündəydi.
Bu nəydi?
Hər gələn çəpəki
Baxırdı daşa.
Satıcı coşa-coşa
Deyirdi: - Bu daş haqqı!..
Daşdan səda qopdu,
nida qopdu:
- Boynuma yıxırlar
haqqı,nahaqqı.
Yuxuda daş gördüm,
Daşın da gözündə
yaş gördüm.

QOY ƏMƏL İNSANA BAŞDAŞI OLSUN

Ayları,illəri çəkirik dara,
Narazı qalırıq ömürdən,yaşdan.
Özümüz edəni qoyub kənara,
Giley eyləyirik dostdan,tanışdan.

Vəfasız deyirik nədən özgəyə?
Sədaqət deməkdən heç yorulmuruq.
İş məqama çatıb, başa yetəndə
Leyli də tapılır... Məcnun olmuruq.

Hissə qul oluruq, ağla hökmran,
Bir vədə hissdən də qalmayıb nişan.
Vallah, qəribəyik, elə onda da
Çıxmırıq xatirə burulğanından.

Gəlin özümüzü sınyaq bir az,
Bir az tanış olaq özümüzzlə də.
Gəlin özümüzü qınayaq bir az
İsinək imisti sözümlə də.

Elə yaşayaq ki, yaşadıqca biz,
Bir ömrün min zəfər yoldaşı olsun.
Yer kimi müqəddəs, gün kimi təmiz
Qoy əməl insana başdaşı olsun.

PALID

Bütün ağaclardan ucasan,uca,
Yazda da,qışda da haman palıdsan.
İstini,soyuğu almazsan vecə,
Yaman palıdsan.

Bir kimsə arayıb verməyib sənə,
Təsdiq eləməyib adın palıddır.
Baxıb bir özgəsi möhür yerinə,
Deməyib: - Bəlkə də,bu şabalıddır.

Üzsüz adamları üzün görməyib,
Ucalmaq xətrinə əyilməmişən.
Aslan qoltuğunda ömür sürməyib,
Çaqqal tərifiyə öyülməmişən.
Elə buna görə haman palıdsan,
Yaman palıdsan.

Kökün torpaqdadır, əlin günəşdə,
Nə xoşbəxt bir tale olub qismətin.
Görmüşəm başını həmişə ərşdə,
Məğrur övladısan sən təbiətin.

Yaxşı ki,ağacsan,deyilsən insan,
Ömr elə o ki var,ucal o ki var.
Sən insan olsaydın,bir az suyundan,
Bir az da havandan oğurlardılar.

Ağac yaranmışan,ağac olub qal,
Kölgə sal bu yerə,zinət ol bura.
Nə kütə boyun əy,nə hütə alçal,
Qoy səni görənlər min ildən sonra
Desinlər yenə də: - Haman palıdsan.
Yaman palıdsan.

İNSANSAN, ƏZİZİMSƏN

Nəyimə lazım
kimsən,nəçisən?
Dəmirçisən,
kömürçüsən,
Keçəçisən,
pinəçisən.
İnsansan,.. əzizimsən.

Qabaqda gedənə
badalaq vurmursan.
Arxadan gələnin
önündə durmursan.
Olanından geyirsən,
Halalından yeyirsən,
Azmırsan,qudurmursan,

Sənin də mənim kimi
göyün,yerin,
Odunun,ocağın,təndirin.

Öz əlin,öz başın,
Öz tərəzin,öz daşın.
Öz boynun,boğazın,kəndirin.
Sən ki,mənim özümşən,
Canımsan,gözümşən,
İnsansan,.. əzizimsən.

İLK MƏHƏBBƏTİM

Bulaqsan,.. gözümdən axırsan mənim,
Tüstüsən,.. təpəmdəm çıxırsan mənim.
Dustaqsan,.. könlümdən baxırsan mənim,
Ay ilk məhəbbətim,ilk məhəbbətim.

Sən - ciyər yangısı, sən - sinəmdə dağ,
Yaxşısan, yamansan,.. mənimşən ancaq.
Üzümə çırpılan şillə, şapalaq,
Ay ilk məhəbbətim, ilk məhəbbətim.

Sən gah sevinc oldun, gah fəryad, gah ün,..
Kaş ki,dağılaydı mən doğulan gün.
Sən - cavan ömrümə vurulan düşyün,
Ay ilk məhəbbətim, ilk məhəbbətim.

İlk dəfə heyrətdən çatılan qaşım,
Oşalanan qolum, əyilən başım.
Sən - vaxtsız yıxılıb qalan başdaşım,
Ay ilk məhəbbətim, ilk məhəbbətim.

SƏNİ VAR OLASAN, XOŞBƏXT OLASAN

Eşqimə, sevgimə bais olan qız,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan!
Mən sənə dualar qılırəm yalnız,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan.

Ruhumu bədəndə oynadan gözəl,
Qanıma damarda qaynadan gözəl.
Məni göyüm-göyüm göynədən gözəl,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan.

Bəlkə də,saçına dən düşüb daha,
Övladdan nəvən var,dövlətdən dəvən.
Səni and verirəm o bir Allaha,
Çıxdımı qarşına mənimtək sevən?
Mənimtək döşünə döyən oldumu?
Eşqimə,sevgimə bais olan qız,
Səni mənim tək öyən oldumu?
Qaşına aypara,gözünə ulduz,
Saçına sünbülüm deyən oldumu?

Könlümdən, gözümdən boylanan gözəl,
Şeirimdən, sözümdən boylanan gözəl.
Ay keçir,il keçir...necə biləydim?
Mən yaşa doluram, sən qocalırsan,
Qanadım olaydı, uca biləydim,
Görəydim,sən necə layla çalırısan.
Necə buyurursan gəlini, qızı?
Xəyala gedirsən, fikrə dalırısan.

Ey mənim bəxtimin uzaq ulduzu,
Yenə də mənimçün işıq salırısan.

Yenə də tellərin üzündə çin-çin...
Durub əl edirsən, ey ağ göyərçin.
Yəldən qanad taxıb uçuram yenə,
Səni çatan kimi qucuram yenə.
Atıram, tuturam şamama kimi,
Yaylığın sürüşüb düşür başından.
Əyllib ta yerdən alana kimi
Xəbərilməyir heç qardaşımdan.

Yenə təntiyirəm,yenə çaşırəm,
Tanış eyləyirsən sən bizi yenə.
"Salamət qal" deyər uzaqlaşırəm,
Getdikcə çevrilib baxıram sənə.

Eşqimə,sevgimə bais olan qız,
Məni mən elədin, mən,axı, nəydim?
Bir daş parçasıydım hissiz, duyğusuz...
Şair deyildim ki, yaza biləydim.

Bircə baxışınla dağıldı sehrim,
Dəli bir gizilti keçdi canımdan.
Dilim tutulsa da, doğuldu şerim
O ilk titrəyişli həyəcanımdan.

Yandıra-yandıra kül etdi məni,
Göyərdib külümü gül etdin məni.
Bir həzin,bir ağlar dil etdin məni,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan!

Ay mənim zərifim, ay mənim incəm,
Hamıdan sonuncum, hamıdan öncəm.
Sən həmin gözəlsən, mən həmin gəncəm,
Səni var olasan, xoşbəxt olasan!

Eşqimə, sevgimə bais olan qız,
Sevda yollarında sərvaxt olasan.
Dualar qılırəm mən sənə yalnız,
Olasan, olasan, hər vaxt olasan!

OĞUZ ALQIŞI

Saxlasın sizi şərdən
Yerin, göyün Tanrısı.
Qorusun bəd nəzərdən
Haqqın hasar, barısı.

Halal zəhmət itəmməz,
Haram kama yetəmməz.
Əkilməsə bitəmməz
Əkinçinin darısı.

Yarımçıqlıq kəmdirsə,
Bütövlük aləmdirə,
Yarısı Adəmdirə,
Həvvadır bir yarısı.

Can necə olsun sərin,
Yara vurubsa dərin,
Bu sarı köynəklərin
Köksümə ən sarısı.

İstədiyim qan deyil,
Xahişdir,fərman deyil.
Dərdimə dərman deyil
Neynim ki, bir ayrısı.

Dünya dərdə salandır,
Verdiyini alandır.
Axır gündə qalandır
Hər kəsə öz qarısı.

SƏN NİYƏ BU QƏDƏR GÖZƏLSƏN AXI?!

Sevəli könlümün ilham pərisi,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!
Ey canım hərisi,qanım hərisi,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!

Hayıma verilən hayımisan,nəsən?
Allahım göndərən paymısan,nəsən?
Günəşmi,ulduzmu,Aymısan,nəsən?
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!

Bir eşqin qəmiylə onsuz da məstdim...
Məni hardan tapdın,üstümə əsdin?
Var imiş dünyaya gəlməkdə qəsdin,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!

Qızılı tellərin çin oldu üzdə...
Sanki qovurdular canımı közdə.
Axdı,yağ qalmadı ürüyimizdə,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!

Nə qədər sinəmdə çarpır bu ürək,
Eşqinlə bülbültək oxuyam gərək.
Altunsaç ilahə,sarışın mələk,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!

Gözündən nur dolu bir badə içdim,
Özün görmədinmi nə hala düşdüm?
Mən hələ bu qədər əyilməmişdim,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!

Od bilib əynimə geyimmi səni?
Yanıb-yaxıldıqca öyümmü səni?
Oxşaya-oxşaya yeyimmi səni?
Tanrıya bərabər deyimmi səni?
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!

Ay mənim dövlətim,ay mənim varım,
Başqa bir qübardır mənim qübarım .
Ayağın altında ölüm,qurtarım,
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!

Durub seyr edirdim çölü,çəmənini...
Çiçəklər içində qəhr etdin məni.
Mən niyə bu qədər sevirəm səni?
Sən niyə bu qədər gözəlsən axi?!